

Doetinchemmers verslaan Montpellier met 3-1, maar plaatsen zich niet

Orion-heren maken indruk

van Frank Felder

DOETINCHEM - Om 20.45 uur zaterdagavond werd de wedstrijd voor de volleyballers van Mepal/Orion. Die ging over een ook wedstrijd tegen het Belgische Maaseik in de derde ronde is het Europe Cup III-toernooi.

Het driemansblok van Orion (Pim Rasterink, Fred Welfink en Servas Kluis, ebn.) onderbreekt een aanval van Montpellier-International Philippe Dijk.

Bijna een uur lang leek Orion op een regelrechte sensatie af te gaan na de 3-0 nederlaag in Montpellier; bijna een uur werd de gerenommeerde Franse ploeg gedegradeerd tot verliezer; bijna een uur lang genoot het publiek van mooi volleybal. Orion ging met 2-0 aan de leiding en de spelers droomden waarachtig al van de derde ronde.

Alles leek nog mogelijk, totdat er na 2-2 in de derde set iets knap- te. Op het moment, dat de negen- honderd toeschouwers er goed voor gingen zitten, moest Orion zijn tol betalen voor een uur lang vechtvolleybal.

De 3-0 nederlaag in Montpellier speelde Orion nu behoorlijk parten, want na twee gewonnen sets (15-10, 15-12) had het team van trainer De Wilde de derde set met 15-6 moeten winnen om zich te plaatsen, terwijl de Fransen genoeg hadden aan acht punten om hetzelfde doel te bereiken.

De krachtsinspanning in de eerste sets was teveel geweest voor de Doetinchemmers, die de derde doorgang met 12-15 verloren.

De derde ronde werd dan wel niet gehaald, de wedstrijdzege bleef, dankzij 15-7 in de laatste set, wel in Doetinchem en dat is - tegen deze sterke Franse ploeg - op zich al een prestatie van formaat.

Orion-Montpellier was in geen enkel geval te vergelijken met de wedstrijd van vorige week. Daar bepaalden international Salvan en steraanvaller Vigo het verschil tussen beide teams; dit keer kwamen beide spelers er nauwelijks aan te pas.

Daardoor daalde de druk op Orion aanzienlijk en konden de Doetinchemmers naar hartelust bouwen aan een ruime voor- sprong. Dat het niet goed ging met de Fransen werd al snel duidelijk. Bij 11-5 in de eerste set werd Vigo uit de ploeg gehaald wegens gebrek aan stootkracht. De Franse spelverdeler durfde het niet aan de donkere speler via een meters- hoge set up aan te spelen en probeerde dat nu via een leep, kort balletje, waarmee de blokkering van Orion echter wel raad wist.

Aanvoerder en international Philippe Blain, vorige week nog onzichtbaar, begon zich in die fase steeds meer te ontpoppen als de steunpilaar van het team. Met zijn strenge blik en wapperende hand- jes probeerde hij zijn medespelers weer in het goede spoor te zetten. Dat lukte in eerste instantie niet echt. Pas ver in de tweede set kon Montpellier zich een beetje her- stellen van het Orion-offensief.

De sprongservice van Salvan kwam nu wel goed door en Blain

tikte een paar keer fraai in, waar- door Montpellier van 14-9 op 14-12 kon komen en weer iets van zijn gebruikelijke zelfvertrouwen te- rugvond.

Dat maakte de uitgangspositie van Orion gelijk een stuk moeilij- ker, omdat de Doetinchemmers de derde set met 15-6 moesten winnen om zich te plaatsen voor de vol- gende ronde. „Die druk was te groot”, zei trainer/coach Adrie de Wilde, „we hebben drie kwartier lang op 150% van ons technische en psychische kunnen gespeeld en dat was teveel van het goede. Te- gen een mindere tegenstander mag je in zo'n geval nog wel iets verwachten, maar niet tegen deze ploeg. Als het er op aan komt, staat die Blain er natuurlijk wel en dan is-ie ongrijpbaar voor ons.”

De Wilde noemde de zege op Montpellier levensgevaarlijk voor de rest van het seizoen. „Tegen dit soort teams spelen we altijd een goede wedstrijd. We kunnen ons optrekken aan zo'n tegenstander en dat ligt ons wel”, aldus De Wil- de. „Iedereen verwacht nu dat we volgende week tegen Brevok en te- gen Reflex en noem ze maar op, ook goed voor de dag komen. Maar dat kan anders uitpakken. Ik wil de mensen nu al waarschuwen. Orion blijft een team van uitschie- ters. Ook negatieve.”

DOETINCHEM - „Mijnheer Penning, of u kunt vliegen?“, vroeg een kleine supporter van Orion na afloop van de wedstrijd tegen Montpellier aan Ger Penning.

De hoofdschepper van Orion had zich in de wedstrijd een paar keer in de Penning-pose opgesteld en inderdaad, de vraag van het jonkvogel lag voor de hand.

Met zijn armen recht omhoog, gebalde vuisten en zijn bovendichtam schouwer hekkend had Penning de successen van zijn teamgenoten en hemzelf op uitbundige wijze gevierd en de Doetinchemse boekhandel produceerde daarop zoveel geluid, dat een lanchering dichtbij leek.

„Uitbundigheid is één van mijn karaktertrekken“, vertoelt de Penning met een serene glimlach die zijn noordelijke herkomst vermaakt. „Ik heb het nodig. Bovendien kan ik er de tegenstander aardig mee op de kast jagen.“

In de wedstrijd ontlaast zich de spanning, die Penning al een paar dagen voor de wedstrijd opbouwde. Op vrijdag vocht te al iets van een rilling bij de gedachte, die hij weer 'de weg' in mag en zaterdagochtend loopt de Orion-volleyballer lange tijd te lispelen in zijn woning in de Doetinchemse mozaïekbuurt.

De zaterdagochtendstraining bij Orion was aanvankelijk niet aan hem besteed, omdat hij zijn agressie daarin gedeeltelijk verpoepte en zich tijdens de wedstrijd niet helemaal kon ontkopen.

‘Meneer Penning, kunt u vliegen?’

Door zijn manier van volleyballen is Penning voor het publiek een aantrekkelijke speler, maar ook voor zijn teamgenoten. In het veld is hij één van de zes karakters, die van Orion een strijdviering team maken. „We wisselen elkaar goed af“, zegt hij, „gekking wel, want met zes Penning's zou je geen team kunnen maken. Met één Penning wel.“

„Als ik merk dat we steun kunnen gebruiken, probeer ik de zaak aan de gang te krijgen. Het publiek reageert daar niet altijd op, maar meestal komt er wel wat los.“

Dat deed het publiek zaterdagavond ook. De toeschouwers reageerden op het enthousiasme van Ger Penning en toen hij in de vierde set werd geweerd ging er een luid applaus op, waarna de volleyballer triomfantelijk beide armen omhoog stak.

„Dat is het voordeel van een hal als Rozegeerde. Het publiek zit lekker dichtbij het veld en is direct betrokken bij wat er in het veld gebeurt. Tegen Montpellier

heeft het publiek ons ook goed geholpen.“

Soms moet Ger Penning worden ingefluisterd, dat hij iets te ver is gegaan. Dat is een zaak van aanvoerder Fred Wellink. „Dan ben ik te luidruchtig en haal ik andere spelers uit de concentratie haak. Een woord van Fred is dan meestal voldoende.“

Familie

Door zijn enthousiasme is Ger Penning, die bezig is aan zijn derde seizoen bij Orion, snel opgenomen in de Doetinchemse volleybalfamilie. „Ik vind het leuk om contact met mensen te hebben. En als je je geeft, hoor je er snel bij.“

Dat is ook de reden dat Penning veertig seizoenen tot volleyballer van het jaar werd gekozen bij Orion. Niet vanwege zijn volleybalcapaciteiten (‘ik ben in leide een beperkte speler’), maar vooral door zijn opstelling jegens de club. Penning voelt zich bijzonder vereerd met deze onderscheiding.

Ger Penning
Pim Rastorff
(op de rug)
zien vierer
een feestje